

NEDERLANDSCHE

BRANDWEER-COURANT.

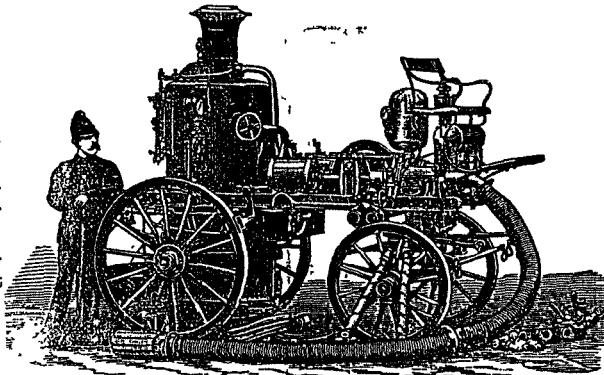
AMSTERDAM.

's GRAVENHAGE.

ABONNEMENT:

De Nederlandsche Brandweer-Courant verschijnt voorloopig 1 maal per maand. Zij kost, vooruitbetaalbaar, voor een geheel jaar f 2,30 franco binnen het Rijk.

Proefnummers worden alleen gezonden na ontvangst van 25 cent in postzegels.

ADVERTENTIE:

De prijs der advertentiën bedraagt van één tot zes regels 75 cts., elken regel meer 15 cent.

Bij driemaal plaatsing wordt tweemaal berekend, terwijl bij abonnement aanzienlijk rabat wordt toegestaan.

Uitgegeven onder medewerking van verscheidene specialiteiten op het gebied van brandwezen, ingenieurs en architecten, door

W. P. M. PENDERS, te GRAVE,

aan wien men alles, de redactie en administratie betreffende, gelieve te zenden.

VOORREDE.

Het is niet genoeg, dat wij u, waarde heeren, een nummer der Nederlandsche Brandweer-Courant doen toekomen. Het was hoogachting voor ons brandwezen, evenaasteliefde voor onze medeburgers, die ons het initiatief deed opratten, evenals in andere landen, ook op onzen bodem een orgaan op te richten, op het gebied van brandwezen, dat langs, practischen en wetenschappelijken weg, zal bijdragen tot bevordering der kennis van het brandweerpersoneel. Hoe vurig wenschten wij, dat elk met waarheid kon zeggen dat de oprichting van dit blad nutteloos is, dat er overal overeenkomstig de voorschriften gehandeld wordt.

Maar wij kennen den toestand van de meeste gemeenten van ons land, en weten dat op vele plaatsen het brandwezen op zoo primitieve wijze is georganiseerd, dat een verbetering zeer wenschelijk is, zoodat de oprichting der Nederl. Brandweer-Courant, niet onverschillig is en niet zonder zeer groot nut zal gelezen worden.

Waar is hij, die koud, die onverschillig blijven kan bij de bespreking van onderwerpen van zulk groot belang als hier op 't oog zijn; het onderwerp is rijk, zeer rijk, er is geen onderwerp, hoe arm, hoe klein, hoe nietig ook in zich zelf, dat voor het Hoofd eener brandweer niet rijk, belangrijk is, wanneer hij zich waarlijk op de zaak toelegt, teneinde hij mogelijke brandgevallen beslissend en met succes op te treden; en wij behoeven hier de verklaring niet af te leggen, ieder weet het voldoende van zich zelf, dat onder de elementen, die den mensch met schrik en angst vervullen, zijn leven, have en goed in weinige oogenblikken vernietigen, het vuur op de eerste plaats daaronder gerangschikt kan worden; daarom zal voor hem, die geroepen is bij brand het eerst de hand van redding te bieden, een reeks beschouwingen van onberekenbaar nut wezen, waaruit indirect weder voor elken burger belang voortvloeit.

Laten wij het ambt van Hoofd eener brandweer niet te min schatten, daar toch bij brand zoo menigmaal menschenlevens op het spel staan, die door een goede tactiek gered worden. Hoeveel wordt niet verslonden door den gloeienden adem des vuurs, wat door betere toepassing der brandblusmiddelen zou gespaard zijn gebleven? Daarom vertrouwen we, dat dit orgaan, hetwelk in een leemte voorziet, rijkelijk vruchten zal opleveren.

Met dit schoone vooruitzicht voor oogen en in het bewustzijn, dat onze stem overal een open oor zal vinden, zijn wij tot het besluit gekomen, dit orgaan op te richten en alles in 't werk te stellen ter bevordering van een degelijken inhoud. We dank, mijne heeren, is van geen gering belang, en wij steunen daarom op u Hoofden der Nederlandsche Brandweeren, gij, die in de zaak betrokken zijt, aan wien in menig geval de

taak van menschenredding is toevertrouwd, van u hangt het af of wij slagen, of ons algemeene deelneming zal te beurt vallen. De ruimte laat het niet toe om meer te zeggen, doch wij durven te vertrouwen, dat het niet te veel gevraagd is, wanneer wij u allen tot deelneming uitnodigen; de abonnementsprijs van f 2,30 's jaars vertrouwen we, dat geen beweegreden is, den steun aan dit blad te onthouden, integendeel wij durven te verwachten op algemeenen bijval.

Voor wij ons plan tot uitvoering brachten, stelden wij H.H. Gedeputeerde Staten van ons voornemen in kennis, waarvan algemeene instemming het resultaat was, wat ons het voornemen deed opratten, zonder dralen aan het eenmaal gevormde plan uitvoering te geven, in de hoop dat het bovengezegde door elken brandmeester en gemeente zoude in overweging genomen worden.

Daarom vertrouwen wij, dat en door brandmeesters en gemeenten het groot belang der oprichting dezer courant zal worden ingezien en een ieder zich aangetrokken zal gevoelen om steun aan te brengen door het nemen van een abonnement.

DE REDACTIE.

Abonnementsuitnodiging.

Bij bestelling gelieve men vooral een duidelijk adres op te geven.

Over het bedrag zal na eenige dagen beschikt worden, doch zij, die het per postwissel overmaken, kunnen het porto korten en betalen slechts f 2,20.

Brandbluschregelen voor Brandweeren,

opgesteld door den Minister van Staat te Gotha.

§ 1. Bij uitgebroken brand mag niet eerder iets ondernomen worden, vooral men eenige bekendheid met den brand heeft. Het is een groot gebrek, zonder een goed plan de bestrijding van een brand te onderneemen.

§ 2. Bekend wordt men met den brand, wanneer men het brand-object zoo spoedig mogelijk doorloopt en daarbij van den omvang, de plaats des vuurs en van de stof, welke brandt, mededeeling doet; want het komt te dikwijls voor, dat men verkeerde maatregelen neemt, dat men te vergeefs water verspuit. Daarbij zijn de huisbewoners uitdrukkelijk te ondervragen, of er en waar eventueel menschen in gevaar zijn. Bekar wordt het vuur, wanneer zeer nauwkeurig bepaald is, wat de brandweer te doen heeft, om spoedig den brand meester te worden of de andere noodige hulp te brengen.

§ 3. De uitbreiding van een uitgebroken brand wordt ver- hinderd,

- I. door smoren (onderdrukken) van het vuur;
- II. door directe bekampung van den brand met de spuit, of door
- III. omhalen der muren, waar de brand is uitgebroken.

§ 4. I. *Onderdrukken van het vuur,*

- a. bij kelderbranden,
- b. bij schoorsteenbranden,
- c. ter blussching van brandende stukken hout, vetstof- fen enz.

§ 5. a. *Kelderbranden.* Bij kelderbranden is het ge- woonlijk voldoende, de deuren, vensters, en andere luchtopenin- gen door mest, aarde of andere materialen zooveel mogelijk te sluiten en hierdoor den brand te onderdrukken. Daartoe moet echter de lokaliteit zeer nauwkeurig onderzocht worden, opdat niet door indringen van lucht, uit onbekende openingen, als namelijk in den kelder uitmondende schoorsteenen en andere openingen het vuur wordt aangewakkerd.

§ 6. b. *Schoorsteenbranden.* Bij schoorsteenbranden is het het raadzaamste, den schoorsteen eenvoudig te laten uitbranden, wanneer zulks geen schade kan teweeg brengen. Doch het is raadzaam daarop acht te slaan, dat de gezamenlijke kacheldeuren gesloten blijven en dat uit de nabijheid des schoorsteens alles worde weggeruimd, wat, bij een eventueel springen van denzelfden, aan het vuur tot voedsel zoude kunnen dienen.

Op de plaatsen waar kalk is afgevallen, bij haarden en reipi- gingsdeuren des schoorsteens, behoort men water gereed te houden.

Is het gevaarlijk den schoorsteen te laten uitbranden, dan is de brand door toepassing der boven aangegeven voorzorgsmaat- regelen te onderdrukken, doordat de schoorsteen boven en onder met natte bedden en lakens wordt gestopt.

Een zoogen. gek, welke zich in steden dikwijls op schoor- steenen bevindt, moet zoo noodig, zoodanig stukgeslagen worden, dat de stukken door den schoorsteen vallen. Is het een enge schoorsteen die is uitgebrand dan moet hij onmiddellijk worden geveegd.

§ 7. c. *Brandende stukken hout.* Brandende stuk- ken hout moeten, wanneer geen water aanwezig is, met aarde, asch of iets dergelijks bedekt worden. Hetzelfde moet geschie- den, wanneer vetstoffen of olie aan het branden zijn.

§ 8. II. *Directe bekampung.*

De directe bekampung met de brandspuiten heeft plaats bij branden:

- a. in kelders,
- b. in beganegronds-verdiepingen,
- c. op bovenverdiepingen,
- d. onder daken.

Is de brand in het voor- of zijgebouw, dan moet de brand- spuit, welke ter bestrijding van den brand is aangewezen, in den regel *onmiddellijk voor het betreffende brandobject*, is echter de brand in het voorst gedeelte der woning *te aangrenzend gebouw* of nog wat verder, geplaatst worden, wanneer gelijk- vloers een hevige brand is uitgebroken of wanneer van de boven- verdieping hout en andere voorwerpen naar beneden vallen.

De brandspuit moet men, zoover mogelijk, zoo plaatsen, dat de slangzijde der spuit naar het vuur is gekeerd.

Bij directe bekampung gelden de regels, dat

- a. van onder naar boven gebluscht wordt,
- b. de bekampung niet tot groote oppervlakten bepulen, maar altijd slechts tot bepaalde punten,
- c. dat men geen voorwerp enz. eerder verlate, vooraleer het volkomen gebluscht is.

§ 10. d. *Kelderbranden.* Is een kelderbrand niet te onderdrukken, door het vuur te stikken of te smoren, dan moeten de aanwezig zijnde openingen zoo goed mogelijk gestopt worden, waarna een brandmeester zich met een straalpijp ter onderzoe- king, waar de brand zich bevindt, in den kelder begeeft.

Om het inademen van den rook te verhinderen, moet men den mond en de neus met een door azijn of water nat gemaakten doek verbinden en in gebukte positie rugwaarts naar voren dringen. Ter verzekering van den terugweg neemt men een touw mede, waarvan het eene einde buiten is vastgemaakt.

Is de plaats van den brand gevonden, dan laat de brand- meester door een spuitgast b. v. die bij hem is, of die hij kan beroepen, water geven.

Bevindt zich de zetel van den brand in een gesloten ruimte, dan mag deze niet eerder geopend worden, dan nadat door den bedoelden spuitgast de slung met toebehooren gehaald is, opdat dadelijk water kan gegeven worden.

Om eene verduidelijking met de in den kelder zich bevindende

lui mogelijk te maken, worden aan de deur ter bevoordering der signalen enz. een brandmeester en een spuitgast als wacht ge- plaatst, die met groote opmerkzaamheid op de handelingen, welke in den kelder plaats vinden acht slaan. In de nabijheid der plaats, waar de brand woedt behoort stilte te heerschen.

Alle stoffen, welke het vuur tot voedsel dienen, zijn zooveel mogelijk te verwijderen. Is het indringen in den kelder wegens te veel rook of anderszins niet mogelijk, dan moet men van buiten water in den kelder spuiten en daarbij de straalpijp zoolang heen en weer bewegen, totdat door sissen de zetel van den brand ontdekt is.

(Slot volgt).

Het redden van menschen uit brandgevaar.

Door W. DOERING, Directeur der brandweer van Leipzig.

De manier en wijze, waarop de redding van een mensch uit brandgevaar is uit te voeren, is al naar den aard der zaak en de plaatselijke gesteldheid van het brandeud perceel verschillend, zoodat het moeilijk kan heeten, hiervoor vaste regels aan te geven, wanneer daarvan ten minste sprake kan zijn.

Buiten het verschil der verdeling van de vertrekken komt hierbij verder nog het verschil in de onverschrokkenheid van den redder, zoowel als van den in gevaar verkeerenden persoon in aanmerking.

De brandweer-beambte, die de redding zal uitvoeren, moet natuurlijk op de eerste plaats de hoofdeigenschappen van een brandweerman, bedaardheid en onverschrokkenheid, bezitten, hij moet de eigenschap bezitten zich in elk lokaal terecht te vinden, want bijzondere instructien kunnen hem niet medegegeven wor- den. Al was hij nu ook door oefeningen, tot het bovenstaande betrekking hebbende, voor het ergste voorbereid, dan is dit in dat gevaarlijk oogenblik nog slechts een algemeene richtsnoer voor hem. In de plaats van het commando zijner superieuren, komt nu een gezond oordeel, en dit geeft den brandweer-beambte in, wat hem te doen staat. Terwijl men bij brandweeren, die goed bezoldigen, natuurlijk van elken persoon de geschiktheid tot den reddingsdienst eischt, zal men bij de reddingsafdeeling van vrijwillige en verplichte brandweeren alleen de moedigste en geschiktste lui plaatsen. Wat de te redden persoon aangaat, dit is zeker dat de redding van iemand, die erg zenuwachtig en dus gauw van stuk is veel moeilijker is, dan van lui die kalm en gelaten blijven en de wenken van den redder opvolgen.

In elk geval echter zal het in het belang van beiden — van den redder en den in gevaar verkeerende — zijn, dat het red- dingswerk zoo spoedig mogelijk worde uitgevoerd, want dichte rook en walm, alsmede de aanwezigheid van gassen, die de longen sterk aantasten, en ten slotte de bestendige voortgang van het vuur zelf — met het blusschen mag niet begonnen worden, vooraleer de in gevaar verkeerende menschenlevens ge- red zijn — laten den brandweer-beambte geen lang oponthoud in de kamers toe. Hij moet dus vastberaden te werk gaan. Uit deze oorzaak is het dus noodig, dat de brandweer-beambte nauwkeurig weet, hoe hij den te redden persoon moet aanvatten, om die zoo spoedig mogelijk buiten gevaar te brengen. Hem hierover te onderhouden is het doel van dit artikel, waarover wij later illustraties zullen geven.

Wij stellen ons een in den nacht uitgebroken brand voor. Allen trachten door bijtijds verlaten der aangetaste vertrekken zich te redden; doch niet ieder gelukt deze zelfredding. Het komt vaak voor dat zwakke of andere personen, door inademing van rook in onmacht op den grond vallen. De brandweer- beambte, die met de leiding der redding belast is en aan wien het gelukt is, zich door den rook tot den in gevaar verkeerenden persoon een weg te banen, moet voor alles daarop belacht zijn, hem in den juisten stand voor het verplaatsen te brengen.

Stellen wij ons voor, dat een vrouw bewusteloos op den grond is neergevallen; men is daarvan onderricht en onmidde- lijk begeeft er zich een beambte der brandweer naar toe om haar te redden. Zijn eerste poging is deze, haar op den buik te leggen. Zou hij haar rugwaarts leggen dan wordt het op- tillen bemoeijlikt, tengevolge van het onwillekeurig voorover laten hangen van het hoofd en het bovenlichaam.

Bij optillen uit de buikligging komen den brandweer-beambte daarentegen juist die eigenschappen van pas en bevorderen en beperken dan het reddingswerk. De brandweer-beambte behoort haar aan het bovenst gedeelte van den arm te omvatten, het naar voren vallend hoofd en bovenlichaam rusten tegen het lichaam van den redder, die intusschen zijne handgewrichten onder den arm, schouderholten, van de in gevaar verkeerende geschoven heeft, en haar zoo naar boven licht, waarbij hij haar nog — met de handen aan de schouderbladen — gelijktijdig tegen zich

drukt. Het is volstrekt noodzakelijk, dat deze wijze van aanvatten en optillen naar de voorgeschreven regels plaats heeft. De brandweer-beambte moet steeds bedenken, dat hij het lichaam van een onmachtige voor zich heeft. Elke nog zoo kleine beweging, die de mensch onwillekeurig maakt wanneer hij in het bezit van zijn bewustzijn is, valt hier geheel weg.

Evenmin kan de te redden persoon door spreken iets te verstaan geven, wanneer haar bij het aanvatten of opheffen een blessuur wordt toegebracht. Dat dit gemakkelijk bij ondoelmatig aanvatten of lichten geschieden kan, is iedereen bekend.

(Wordt vervolgd).

Brand van Torens, Raadhuizen en dergelijke gebouwen.

Alle branden van hooge gebouwen: torens, raadhuizen, kerken, kasteelen, enz. leveren aan het brandweerpersoneel niet zelden groote moeilijkheden op, wegens de buitengewone hoogte dier gebouwen. Bij het uitbreken van een brand moet daarom in 't algemeen de bekamping van het vuur binnen het gebouw plaats hebben. De trappen verzekeren gewoonlijk een rustige ligging der slangen en toevallige voorvallen der manschappen. De dakruimte en torenzolders veroorloven in verhouding voldoende ontvrouwing der bluschverrichtingen, laten een zeer dienstige postering der manschappen, die met het richten der straalpijp belust zijn, toe, terwijl vooral bij hevigen wind een ongestoorde en nadrukkelijker bestrijding van den brand wordt mogelijk gemaakt. Bovendien wordt echter ook aan de manschappen een verzekerde terugtocht aangeboden.

Voorzichtigheidshalve behoort men echter bij groote branden de bekamping van buiten het gebouw voor te bereiden. Als bestrijdingspunt behoort men al naar ligging en bouwtrant van het brandobject en zijne bebouwde omgeving de daken der eventueel aangrenzende gebouwen in het oog te houden, aangezien de voorhanden zijnde brandladders voor zulke aanzienlijke hoogten zelden of niet toereikend zijn en ook niet kunnen berekend worden. Kan men zulk een brand niet onderdrukken, omdat de watertoevoer steeds onvoldoende blijft, wat op plattelandsgemeenten vaak voorkomt, dan behoort men zich met kracht op het behoud der aangrenzende gebouwen toe te leggen en den voortgang van den oorspronkelijken brand te beletten.

Als voorzorgsmaatregelen voor hooge gebouwen, torens en dergelijke, is het zeer aanbevelenswaardig de dakvensters, galmgaten enz. te voorzien van ijzeren luiken, waarmee zij gesloten kunnen worden, zoodat een in de nabijheid woedende brand niet in staat is, zulk een gebouw mede in de asch te leggen. Verder moeten alle toegangen en trappen vrij gehouden worden. Alle verbindingseuren tusschen den zolder moeten van ijzer zijn. Op den toren- of dakzolder behoort voor de eerste hulp eene voldoende waterhoeveelheid te zijn, wat door plaatsing van kuipen met water gevuld bereikt wordt. (Het water dat zich in dezelve bevindt moet een weinig zout toegevoegd zijn, opdat het niet zoo spoedig aan bevrozen is blootgesteld. Die kuipen moeten des zomers steeds aangevuld worden.) Verder een aantal zeildoeken emmers en een ladder ter lengte van de hoogte des zolders, welke tot vergemakkelijking der blussching dient. Een handbrandsput of een kleine draagbare dubbelwerkende persomp (zoogen. Parijsche) welke reeds aan de eerst-aanwezige lui, de gelegenheid verschaft, dikwijls den brand in zijne geboorte te onderdrukken en te blussen. Aan den uitgang der bovenste trap echter behoort een klos met de noodige lengte aan slangen met een aangeschroefde straalpijp gereed te liggen. Kan nu de uitgebroken brand niet door middel eener hand- of andere spuit gebluscht worden, dan kan het vuur toch lang gelokaliseerd blijven. Daarna wordt dan van de aanwezige slangen het eene eind door een luik naar beneden gelaten, zoodat de eerst-aanwezige spuit, dadelijk zonder tijdsverlies aan het werk kan gaan, en veel kans krijgt den brand te blussen.

Bovenstaande maatregelen geven de mogelijkheid, dat slechts eenige mannen noodig zijn, eenen ontsneden, ja reeds uitgebreiden brand dadelijk te bestrijden en te onderdrukken, eer dezelve zich zoo ver kan uitbreiden, dat eene vernietiging van het geheele gebouw kan plaats vinden. Op deze wijze zal men menigen brand kunnen bezweren, zooals vaak bewezen is.

De oorzaak van talrijke branden.

In het ruwe jaargetijde zijn het de beschadigde schoorsteenen, die vaak de aanleiding van brand zijn. De haard- of kachelvuren der huiskamer, die gedurende den zomer niet gebruikt worden, worden dan weder gestookt, waardoor het in den schoorsteen aanwezige roet zeer licht vuur vat en ontbrandt.

Zoowel in steden als ten platten lande ondervindt men de ernstige gevolgen van dergelijke gevallen. Tegen zulke gevallen moet een nauwgezette inspectie van den kant der brandmeesters steeds verbetering en afloening aanbrengen. Bij boerenhofsteden zal het belang van den eigenaar steeds tot nauwzaamheid aansporen, doch bij hem is het verder zelden zoo, en onder gunstige omstandigheden gaat een hofstede in rook op, zoodra de zoolang ongebruikt geweest zijnde kachel of haard voor den eersten keer weder wordt gestookt.

Een Amerikaansch vakblad maakt, met betrekking tot het bovenstaande, de volgende waarschuwing openbaar: Vele families worden aan den rand der armoede gebracht en vele verzekeringsmaatschappijen benadeeld, alleen, door de onvoldoende, gebrekkige schoorsteenen. Nu is daarop acht te slaan!

In den schoorsteen of kachel wordt in geen zes maanden meer gestookt. De dikke laag roet in den schoorsteen heeft in dien rusttijd een chemische verandering ondergaan. Wordt dan weer gestookt, dan vat dat roet zeer spoedig vuur, dat zich van lieverlede voortplant. Het roet brandt volop en verandert den ganschen schoorsteen in een vuuroven. De plavnizen worden tot gloeiens toe verwarmd, zijn dan gebrekkige plaatsen aanwezig, waar kalk en steenen zijn uitgevallen, of zijn sparran of ander houtwerk met de muur des schoorsteens in aanraking, dan vatten zij ongetwijfeld vuur. Zulke brand kan uren zelfs dagenlang in het verborgen smeulen en plotseling uitbreken, wanneer alles in een rustigen slaap ligt en wordt te laat ontdekt, wanneer geen redding meer mogelijk is. De statistieken der brandverzekeringen leveren het bewijs, dat eene menigte van schade teweegbrengende branden door slechte schoorsteenen veroorzaakt worden. Niet altijd is misdadige nalatigheid schuld daarvan, maar dikwijls de spaarzaamheid.

Ten platten lande komt het vaak voor, dat men, wanneer men een nieuw huis bouwt, en alles gereed is, het overschot van steenen, halve, enz. gebruikt voor den schoorsteen; »daarvoor is de afval goed genoeg.» De schoorsteen wordt dus met slechte steenen en kalk gemetseld; hij is misschien noch van binnen noch van buiten angesmeerd. Er zijn misschien plaatsen aan te ontdekken, waar nauwelijks kalk te bespeuren is en is dientengevolge een volkomen vuurmagazijn. Elke schoorsteen moet in den herfsttijd van roet gereinigd worden.

Voorschriften betreffende het gebruik van het springzeil bij brand.

1. Het springzeil behoort 3,5 M. lang en 3 M. breed te zijn. Het moet uit dubbel grof zeildoek vervaardigd, aan de vier kanten met een sterk koord omzoomd en onder en boven op circa 20 cm. afstand in lengte en breedte met sterke hennepen gordriemen, die het randzeil uitmaken, overnaait te zijn.

2. Het springzeil moet in een droog lokaal opgeborgen worden en wanneer het eventueel nat mocht zijn geworden, wijs ik er op hetzelfde goed te droogen vooraleer het ter bewaring wordt weggelegd, omdat het linnen spoedig stikt en daardoor nieuwe gevaren in 't leven zouden kunnen geroeven worden, wanneer men in aanmerking neemt, dat het dan niet meer aan den gestelden eisch, wat sterkte betreft, voldoet. Om het van stof enz. te reinigen moet men het uitkloppen en bij drooge weersgesteldheid nu en dan in de vrije lucht ophangen. Het achterwege laten dezer voorzorgsmaatregelen zal tot een bepaald gevolg hebben, dat het linnen spoedig ongeschikt wordt voor het doel, waarvoor het bestemd is.

3. Om het springzeil behoorlijk naar den eisch vast te houden zijn minstens 18 man noodig, en wel: 4 man aan de hoeken, 8 man aan de beide lange zijden en 6 man aan de korte zijden.

4. Het springzeil kan op tweeërlei wijze gehouden worden: a. De manschappen houden het zeil vast en waken front tegen hetzelfde, of b. zij houden het zeil met de handen over den rechter schouder en zien buitenwaarts, dus met den rug naar het zeil gekeerd. Bij de eerste houding is het springzeil in het midden circa $\frac{1}{2}$ Meter, bij de laatste circa $1\frac{1}{4}$ Meter van den grond verwijderd.

5. Wanneer het voorkomt dat enkele manschappen van het brandweerpersoneel zich op een hoogte bevinden en door onstandigheden genoodzaakt worden zich van hunne plaats te verwijderen, maar daartoe niet in staat zijn, dan door springen, of met behulp eener ladder, dan is het der vermelding wel waardig, de aandacht te vestigen op de omstandigheid, dat zij nooit hooger dan 5 Meter mogen afspringen, omdat van een hooger standpunt de sprong gevaarlijk wordt. Men moet nu in aanmerking nemen dat het bovengezegde niet altijd voor ongelukkigen, die zich in het felste van den brand bevinden,

van toepassing is, zij springen in hunne hachelijke positie soms van hoogere standpunten, daarom moet men daarbij veel acht slaan. Steeds moet men zorgen, dat men de armen tegen de zijde heeft, en men met het lichaams-zitdeel op het midden van het zeil neerkomt. Men moet zoo het mogelijk is, geen twee personen tegelijk laten springen.

Afwijkingen van deze voorschriften zullen niet bijdragen om het leven van dezen of genen ongelukkige te verzekeren, maar integendeel minder kans tot volslagen redding geven.

De Silsby-stoombrandspuit-voorwarmer.

De Silsby-voorwarmer wordt overal als den voortreffelijksten toestel erkend, om in den ketel van een stoombrandspuit, gedurende het stilstaan in de machiniekamer, het water heet te houden.

De wijze van werken van den voorwarmer bestaat daarin, dat zijn verwarmden waterinhoud met den stoomspuitketel in verbinding en circulatie gezet en de ketel dus zeer doelmatig verwarmd wordt.

Dit geschiedt nu daardoor, dat tusschen spuit en voorwarmer gemakkelijk losmaakbare circulatiebuizen worden aangebracht, waardoor het water, zoodra het in den voorwarmer verwarmd is, naar den stoomketel stroomt, terwijl van den stoomketel zoolang het koude water terugstroomt, totdat een gelijke temperatuur bestaat.

Het hoofdvoordeel dezer inrichting ligt in den practischen vorm van den voorwarmer en in de aaneenkoppeling der buizen.

De wijze van verwarming is bepaald automatisch.

Een luchtklep-reguleator houdt de spanning gelijkmatig en nauwkeurig en in elke gewenschte drukking van af het kookpunt tot 25 pond stoom.

Bij in beweging zetten der spuit wordt de luchtklep en leidingsbuis, welke den toestel en brandspuit verbinden, natuurlijk gesloten, zoodat de watercirculatie tusschen beiden ophoudt, evenzoo opent zich de luchtklep aan den voorwarmer.

De plaatsing van den toestel kan in dezelfde lokaliteit plaats vinden, waar de brandspuit staat, of in den kelder. De meeste voorwarmers kunnen dan alleen goed hun werk verrichten wanneer zij in dieper gelegen ruimten geplaatst zijn.

Ter bediening is niets meer noodig, dan even op te stoken, en alle 12 uren een schop kolen bij te doen.

Bij koud weer kan de voorwarmer voor een kachel dienen, welke de machineruimte voldoende warm houdt.

Wees op uwe hoede en geef acht!

Uit verschillende oorden des lands komen berichten over plaats gehad hebbende groote branden, welke de brandweeren moeten aanmanen, steeds op haar hoede te zijn. Het voornaamste doel eener brandweer bestaat daarin, den uitgebroken brand den voortgang te beletten, en zijne uitbreiding te beperken. Wanneer een brand uitbreekt is het de zedelijke plicht van elke brandweer zich spoedig op de plaats des onheils te bevinen, waartoe een doelmatig en spoedig alarm zeer noodzakelijk is en waaraan vele plattelands-brandweeren meestal te kort schieten. Bestaande gebreken in dit opzicht moeten worden weggenomen, men wachte niet daarmee totdat eerst het kalf verdronken is eer men den put gaat dempen. Als een eerste gebrek, waaraan men in kleine steden en dorpen laboreert, is: het moeilijk openen van het spuihuisje, waarmede gepaard gaat langzame in gereedheid bringing der blusmiddelen, welke steeds ordelijk behoreen gerangschikt te zijn. Bij langdurige droogte en eenige inoefelijkheid in het verkrijgen van water, wat zeer dikwijls voorvalt, hebben dergelijke brandweeren zich met de vraag bezig te houden, wat behoort er gedaan te worden, om in deze leemte te voorzien, om in tijd van nood voldoende water te hebben; want vooruit behoort hier gezorgd te worden. In groote steden is alles gewoonlijk vrij goed georganiseerd, doch buiten ten platten lande, moet men noodzakelijk een betere wijze van alarm toepassen en bovendien een paard aanwijzen, dat in tijd van gevaar de brandspuit zal vervoeren. Men moet het niet uit het oog verliezen, dat der brandweer de veiligheid der gemeente wordt toevertrouwd, daarom verwerft zulk een corps in het uur van brandgevaar evenveel eer als het schande kan inoogsten.

Algemeen Overzicht.

Groote brand. — Een groote brand heeft den 3den Maart te Schwedt gewoed. Hij brak in een kelder uit, nam dadelijk een grooteren omvang aan, omdat in den kelder petroleum, teer, spiritus en andere licht vuur vattende stoffen lagen opge-

borgen. Eenige aangrenzende huizen werden door het vuur verteerd en plotseling bemerkte men dat de toren der groote Katharinakerk vuur had gevat. Dadelijk werden eenige manschappen der vrijwillige brandweer, schoorsteenvegers en leidekkers, naar boven gezonden en gaven zich de moeite, van den toren uit het vuur te blussen. Intusschen werd de omringing nog grooter, en daar de hitte steeds sterker werd, moesten de manschappen den toren aan zijn noodlot overlaten. Gelukkig viel de toren noch op het dak van het schip der kerk noch op een der in de buurt staande huizen maar op het tijdig geruimde kerkplein. De brand tastte nu het schip der kerk aan. Het dak stortte zeer spoedig in, zonder echter het plafond der kerk stuk te slaan; was dit het geval geweest dan was bepaald ook het binnengedeelte der kerk uitgebrand.

Brand in een suikerfabriek. — BERLIN, 9 Maart. Een deel onzer suikerfabriek is afgebrand. Het ongeluk, waarbij eenige menschen zijn omgekomen, is door overkoken van teer ontstaan.

De bliksem en de boomen. — Een Belgische statisticus heeft uitgerekend, dat de boom, welke het dikwijst door den bliksem getroffen wordt de eik is, terwijl de beuk het zeldzaamst getroffen wordt. Hij geeft een reeks boomen waarvan de laatste het minst door bliksem geraakt wordt: eik, peppel, pijnboom, berk en beuk. Voor hen, die in een bosch wonen kan het van nut wezen, bij onweer steeds de laatste boomen op te zoeken en de eiken en pijnboomen te vermijden. Het raadzaamst zal echter wezen, wanneer men in een bosch is, de boomen te vermijden, al wordt men dan ook doornat.

Een belangrijke stoomketel-ontploffing heeft te Zwönig plaats gehad waarbij gelukkig, doch zeer toevallig, geen menschenlevens te betreuren zijn. De ontploffing ontstond daardoor dat, des nachts een hevige sneeuwstorm gewoed had. De stoker had des avonds te voren het vuur opgestookt en het aldus aan zijn lot overgelaten. Des morgens heeft hij de gloeiende kolen over den rooster verdeeld en nieuwe kolen daarover geladen. Daar nu tengevolge van de sneeuw de schoorsteen dicht was en de gassen geen uitweg vonden ontwikkelde zich wegens het openen der deuren een zeer licht ontplofbaar gas, dat bij de minste vlam ontplofte. De ontstane brandgassen konden niet alleen door de deuren ontsnappen, maar zochten nog een anderen uitweg en deden de ketelwanden uit elkander springen.

DRONRIJF, 22 Maart. Heden kwam ons dorp in het bezit van een nieuwe zuig- en perspompbrandspuit uit de fabriek van den heer J. van der Ploeg te Grouw. Ten overstaan van heeren Burgemeester en Wethouders, eenige leden van den Raad en vele belangstellenden of nieuwsgierigen, werd er geëxamineerd, en ik geloof tot aller genoegen is de proef doorstaan. Samenstelling en bewerking waren hoogst netjes. Het water werd, met eene straalpijp van 18 m.m. of met twee stralen van 12 m.m., tot zoo aanzienlijke hoogte opgebracht, dat, buiten twijfel, de maker eer heeft van zijn werk en hem strekt tot aanbeveling.

ADVERTENTIE.

J. VAN DER PLOEG
FABRIKANT

VAN

BRANDSPUITEN ETC.
Grouw bij Leeuwarden.

Geïllustreerde prijscouranten met omschrijving van bijzonderheden, zoome de prijscourant en monsters van supra kwaliteit

SLANGEN

worden franco gezonden op aanvraag.

JOS. BEDUVE,
TE AKEN,

Brandspuiten in alle grootten.

LEVERANCIER der Akeusche en Brunswijksche brandweer.